

RESSÒ DE LA PARAULA

Pelegrins i sembradors d'esperança

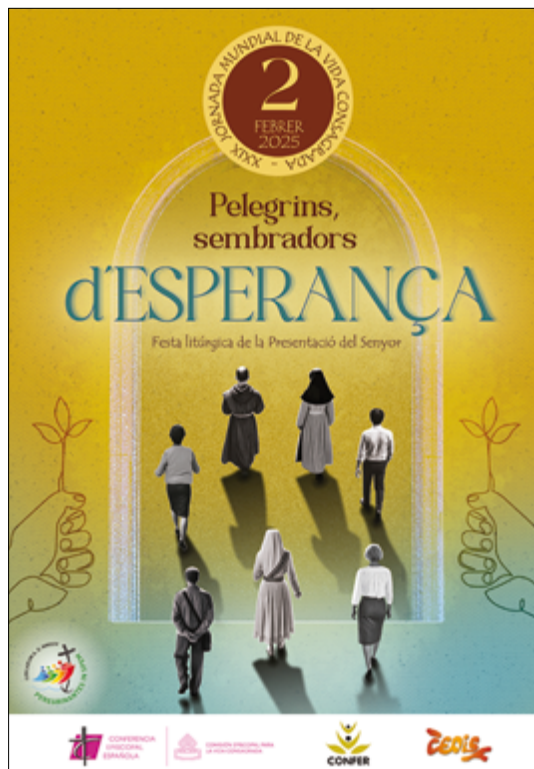

El 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor, celebrem la XXIX JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA. Amb el lema, «Pelegrins, sembradors d'esperança». Recordem així i agraïm al Senyor el do, per a l'Església i per al món, de les persones consagrades en la seva múltiple riquesa de dons i carismes que ha suscitat l'Esperit Sant, en el seu Cos, pelegrins tots i totes de l'esperança.

Ja la Constitució dogmàtica *Lumen gentium* del Concili Vaticà II, subratllant la importància d'aquest do per a la vida de l'Església proposa als seus membres, la tasca que els escau: «Posin, doncs, especial sol·licitud els religiosos, que per ells, l'Església mostri realment cada dia millor a fidels i infidels el rostre de Crist, que prega en la muntanya, ja anunciant el Regne de Déu al poble, ja sanant malalts i ferits, convertint els pecadors al bon camí, beneint els infants, o fent el bé a tothom, sempre obedient a la voluntat del Pare que el va enviar» (LG 46). Aquest mostrar millor el rostre de Crist i l'adhesió a la voluntat del Pare constitueixen les referències clau de la vida religiosa, que el lema d'enguany sintetitza.

La vida religiosa transparenta, d'alguna manera, més intensament, el rostre de Crist a través del seguiment i compromís dels consells evangèlics i de la seva vida en comunitat.

És com un centelleig del Sol enmig de les tenebres, no sols del món sinó també de la mateixa Església. Un mirall, que encara que amb les seves febleses i pecats, està posat perquè els fidels que formen l'Església, Cos de Crist, puguin contemplar, admirar i imitar els qui el Senyor ha beneït amb els seus dons, i trobar al costat d'ells, fortaleza, consol i companyia, per a seguir el seu propi camí, la

seva pròpia vocació. És una bella vocació i una important tasca.

El nostre agraïment al Senyor ens porta, com un ressò ininterromput, als homes i dones que s'han lliurat a la vida consagrada. Però, no sols als qui la història ha reconegut com a valuosos homes i dones, o l'Església els ha reconegut com a sants i santes, sinó que el ressò i el murmur d'aquells i aquelles sants i santes de la porta de la costat, amb els quals convivim, als quals estimem, i que continuen sent per al nostre caminar cristià una referència ineludible. Un record especialment a les santes religioses, que

Déu va posar en el meu camí, i que tant van contribuir a dissenyar per a mi el rostre de Crist, i amb qui tant col·laborem en diferents tasques apostòliques. A la comunitat de religioses que van aixecar una escola per a nens enmig de la barraca construïda al costat de l'abocador més gran de Guatemala. A les Vedrunes que acullen i promouen des de l'amistat la dignitat dels migrants a Ceuta. A Mercedaris, Salesians, Filles de la Caritat, Clarisses, Mercedàries de la Caritat i Dominiques tan presents en la meua vida. Resem aquests dies per les comunitats de germans i germanes de la nostra diòcesi i el seu lliurament en monestirs, escoles, hospitals, en la presó, en l'hospitalitat, les llars d'ancians. Forts i humils. Disposades i lliurades fins al final. Ells i elles són fars d'esperança, portadors de sentit i creadors de bellesa com la germana Regina de Montserrat.

El mes de gener, el papa Francesc, religiós també ell, ha subratllat el paper de les religioses a l'Església nomenant, entre altres, a sor Simona Bambrilla com a primera dona prefecta del Dicasteri per als instituts de Vida Consagrada i les societats de Vida Apostòlica (una espècie de ministra del govern vaticà). Quatre anys abans el Sant Pare va nomenar sor Nathalie Becquart com a sotssecretària del Sínode de la Sinodalitat. Unes puntes de llança d'allò que es dones i el futur de la vida consagrada pot continuar oferint a l'Església.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Autoconeixement (I)

Conèixer-se a si mateix és visitar un espai ignot que no sabem el que ens depara. Això ens genera tota mena d'incerteses, perquè a l'hora de posar el peu, volem saber si el terra és ferm o hi ha un pou. Quan, finalment, hem estat capaços de silenciar les veus que ressonen en el nostre interior i que provenen de fora, què queda? la pròpia veu o un silenci eixordador?

Capbussar-se és un verb meravellós que indica perfectament el que hom experimenta quan inicia el difícil

camí cap al coneixement de si mateix. Quan ens llencem al mar i ens capbussem, experimentem silenci, però també certa ingravidesa. Les veus i els sorolls de fora són esmorteïts pel mar. De fet, flotem, perdem els punts de referència, és com un petit retorn a l'úter matern.

Ens sentim sostinguts per l'aigua, però, a la vegada, també llençats. No toquem terra ferma, podem adoptar

formes diferents amb el nostre cos. Un cop sota l'aigua, veiem paisatges que no es veuen des de fora, que solament s'intueixen si l'aigua és clara i transparent. Al cap d'una estona, però, hem de sortir a la superfície, per agafar, de nou, aire i capbussar-nos una altra vegada.

Aquest exercici d'autoconeixement és, de bell antuvi, inquietant, perquè et converteixes en un estrany per a tu mateix.

Això és, en essència, l'hospitalitat: acollir l'altre-estrany en la pròpia casa. El problema és quan l'estrany ets tu mateix. Saps qui ets de portes enfora; el paper que t'ha tocat jugar en el gran teatre del món; els altres et poden caracteritzar psicològicament, socialment i culturalment, també poden fer un retrat físic de qui ets i també saben quin rol fas en la societat, però tot això té molt poc a veure amb el que et trobes a dins quan et capbusses.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Peregrinos y sembradores de esperanza

El 2 de febrero, fiesta de la Presentación del Señor, celebramos la XXIX JORNADA MUNDIAL DE LA VIDA CONSAGRADA. Con el lema, «Peregrinos, sembradores de esperanza». Recordamos así, y agradecemos al Señor, el don para la Iglesia y para el mundo de las personas consagradas, en su múltiple riqueza de dones y carismas que ha suscitado el Espíritu Santo, en su Cuerpo, peregrinos todos y todas de la esperanza.

Ya la Constitución dogmática *Lumen gentium* del Concilio Vaticano II, subrayando la importancia de este don para la vida de la Iglesia, propone a su miembros la tarea que les incumbe: «Los religiosos cuiden con atenta solicitud de que, por su medio, la Iglesia muestre de hecho mejor cada día ante fieles e infieles a Cristo, ya entregado a la contemplación en el monte, ya anunciando el reino de Dios a las multitudes, o curando a los enfermos y pacientes y convirtiendo a los pecadores al buen camino, o bendiciendo a los niños y haciendo bien a todos, siempre, sin embargo, obediente a la voluntad del Padre que lo envió» (LG 46). Este mejor mostrar el rostro de Cristo, y la adhesión a la voluntad del Padre, constituyen las referencias clave de la vida religiosa, que el lema de este año sintetiza.

La vida religiosa transparente, de alguna manera, más intensamente el rostro de Cristo a través del seguimiento y compromiso de los consejos evangélicos y de su vida en comunidad.

Es como un centelleo del Sol en medio de las tinieblas, no solo del mundo sino también de la propia Iglesia. Un espejo que, aunque con sus debilidades y pecados, está puesto para que los fieles que forman la Iglesia, Cuerpo de Cristo, puedan contemplar, admirar e imitar a quienes el Señor ha bendecido con sus dones, y encontrar junto a ellos, fortaleza, consuelo y compañía, para seguir su propio camino, su propia vocación. Es una bella vocación y una importante tarea.

Nuestro agradecimiento al Señor, nos lleva como un eco ininterrumpido a los hombres y mujeres que se han entregado a la vida consagrada. Pero no solo a los que la historia ha reconocido como valiosos hombres y mujeres, o la Iglesia los ha reconocido como santos y santas, sino que el eco y el murmullo de aquellos y aquellas santos y santas de la puerta de la lado, con los que convivimos, a los que amamos, y que siguen siendo para nuestro caminar cristiano una referencia ineludible. Recuerdo especialmente a las santas religiosas, que Dios puso en mi camino, y que tanto contribuyeron a diseñar para mí el rostro de Cristo, y que tanto colaboramos en diferentes tareas apostólicas. A la comunidad de religiosas que levantaron una escuela para niños en medio de la favela construida junto al vertedero más grande de Guatemala. A las Vedrunas que acogen y promueven desde la amistad la dignidad de los migrantes en Ceuta. A Mercedarios, Salesianos, Hijas de la Caridad, Clarisas, Mercedarias de la Caridad y Dominicas tan presentes en mi vida. Rezamos estos días por las comunidades de hermanos y hermanas de nuestra diócesis y su entrega en monasterios, escuelas, hospitales, en la cárcel, en la hospitalidad, en residencias de ancianos. Fuertes y humildes. Dispuestas y entregadas hasta el final. Ellos y ellas son faros de esperanza, portadores de sentido y creadores de belleza como la hermana Regina de Montserrat.

En el mes de enero el papa Francisco, religioso también él, ha subrayado el papel de las religiosas en la Iglesia nombrando, entre otros a sor Simona Bambrilla como primera mujer prefecta del Dicasterio para los institutos de Vida Consagrada y las sociedades de Vida Apostólica, (una especie de ministra del gobierno vaticano). Cuatro años antes el Santo Padre nombró a sor Nathalie Becquart como subsecretaria del Sínodo de la Sinodalidad. Unas puntas de lanza de lo que las mujeres y el futuro de la vida consagrada puede seguir ofreciendo a la Iglesia.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Cap al Congrés Nacional de Vocacions

Del 7 al 9 de febrer la diòcesi participa a Madrid
en l'Assemblea de Cridats a la Missió

Una vintena de representants de la nostra diòcesi de Sant Feliu, amb el bisbe Xabier al capdavant, ja tenen les maletes a punt per viatjar del 7 al 9 de febrer a Madrid i participar en el Congrés Nacional de Vocacions que porta per títol «Església: Assemblea de cridats a la missió». L'equip de la Delegació de Pastoral Vocacional i els participants en el Congrés tenen molt clar que no hi van sols, sinó que volen i necessiten que tota la diòcesi els acompanyi amb la seva pregària, per ajudar-los a escoltar el que l'Esperit ens vol dir. «Hi anem amb el camí que fem junts com a pelegrins d'esperança —afirma il·lusionat el delegat diocesà Mn. Joan Pere Pulido— i amb les inquietuds del nostre treball diocesà *Cridats a ser testimonis d'esperança*. Hi anem, tot sabent que el Senyor ens demana un esforç de conversió, perquè ca-

dascú des de la nostra vocació de batejats i amb el carisma propi continuem responnent a la crida de Déu i a l'escolta d'allò que l'Esperit ja està suscitant en la nostra diòcesi».

El Congrés vol ser una gran festa de l'Església, amb més de 3.000 persones convocades, per avivar en el Poble de Déu el desig i la necessitat de les vocacions. Tant és així, que arrenca amb una pregunta llançada en diverses ocasions pel papa Francesc: Per a qui soc? L'Església és una assemblea de cridats. Per això aquesta gran trobada eclesial, amb la seva preparació i acollida posterior, vol ajudar a adonar-nos que el Senyor no només no deixa mai de cridar sinó que la vida cristiana és tota ella una vocació. «Som cridats a una missió en aquesta terra», ha afirmat també el Sant Pare. En aquest sentit, el segon gran objectiu del

Congrés és impulsar i consolidar a l'Església, també a la nostra diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, un servei que animi la vida viscuda com a vocació. «Com que se'ns ha convidat amb tanta força a la primera sessió de l'assemblea sinodal —assegura Mn. Pulido—, volem donar peu a un exercici de col·laboració, un projecte compartit. No podem parlar de vocació sense vocacions i no tenen sentit les vocacions sense vocació.»

Els vint-i-dos representants de la diòcesi al Congrés —entre els quals hi ha famílies, preveres, diaques i vida consagrada— fa mesos que es preparen per participar en aquest gran esdeveniment eclesial. Juntament amb el treball personal, s'han celebrat dues trobades preparatòries: el 14 de desembre, a la Casa de l'Església: trobada amb el bisbe Xabier i treball de grups, recollint les aportacions del treball de grups fet a la diòcesi i presentació de l'informe enviat a al CEE; i el 19 de gener, trobada de pregària i convivència al Monestir de Sant Benet.

Amb il·lusió i esperança, tot està a punt per a la celebració del 7 al 9 de febrer a Madrid d'aquesta gran festa de l'Església. El delegat de Pastoral Vocacional insisteix en la importància que tots hi participem, confiat també en el fet que el Congrés aportarà «la força de continuar ajudant la nostra diòcesi i cada parròquia a redescobrir el sentit de la cultura vocacional».

PER A QUI SOC?

MN. CARLES MUÑOZ, secretari del Consell Presbiteral

«Europa és avui terra de missió, i per això tota la nostra pastoral ha de ser necessàriament vocacional i missionera. Això implica una crida forta a la conversió: de la nostra pastoral, del nostre ser batejats, del nostre ministeri sacerdotal, de la nostra vida de família...»

ASSUMPTA FERRER, laica de Sant Feliu de Llobregat

«Per a qui soc? Soc per a la missió, que en el meu cas es concreta no només en la vida de família, com a esposa i mare, sinó també en la laboral, ja que soc mestra. Soc en definitiva per al Senyor, que és qui m'ha guiat sempre i qui dona sentit a la meua vida.»

DANIEL SANCHO, laic de Vilafranca del Penedès

«Vivim amb molta il·lusió la participació en el Congrés. Es plantejaran temes interessantíssims. Personalment, tinc moltes expectatives pel que fa sobretot a l'evangelització digital i el diàleg entre l'art i la fe, àmbits de missió que considero essencials.»

Els llocs jubilar obren les seves portes

Els llocs jubilar diocesans designats pel bisbe Xabier per obtenir la gràcia del Jubileu 2025 ja han començat a tenir activitat per acollir pelegrins. El primer ha estat l'ermita de Bruguers, a Gavà, amb l'obertura, el 12 de gener passat, de la porta, que donava inici a l'acollida per visitar l'indret jubilar. Dins de l'ermita ja s'hi troba una de les llànties lliurades pel bisbe a la celebració d'inici del Jubileu diocesà el passat 29 de desembre a la Catedral.

Així mateix, el Santuari del Sant Crist de Piera també va donar inici al Jubileu el diumenge 19 de

gener. En la celebració es van situar els signes jubilar, el cartell indicatiu de lloc jubilar i la llàntia, que juntament amb flors engalanan l'altar als peus de la imatge del Sant Crist.

Des del Santuari, tant el Patronat com la comunitat cristiana, han pres el compromís d'estar disponibles per acollir i acompanyar en la pregària a les persones i als grups que vulguin viure l'alegria d'aquest Any Sant a prop de la imatge que custodien amb devoció.

Altres llocs jubilar també han anat obrint les portes al pelegrinatge de l'esperança.

El bisbe inicia el seu ministeri en clau d'esperança

Tot i que el lema episcopal del bisbe Xabier és *Humilitas*, en el seu inici de ministeri com a pastor de la diòcesi de Sant Feliu la paraula més repetida i viscuda és *Esperança*. Ell mateix s'ha convertit en pelegrí humil d'esperança, tal com ens ha convidat el papa Francesc en aquest Any Jubilar, tot cercant i trobant signes que a la nostra Església local alimenten la confiança en el Senyor i en la seva obra.

«Veig signes d'esperança per tot arreu», va compartir recentment en la

trobada amb els consells parroquials de l'arxiprestat de Sant Feliu. També amb els preveres i diaques, als quals es va adreçar el 14 de gener a Vilafraça amb la conferència *Signes d'esperança com a bisbe de Sant Feliu de Llobregat*. «Som conscients del moment social, eclesial i personal que vivim —va dir—, tot ens influeix. Constatem febleses, cansament, desil·lusió, incertesa... però no és el moment d'obrir el Llibre de les Lamentacions. No, és hora d'interpretar partitures d'esperança». El bisbe Xabier va reco-

nèixer que l'existència i vitalitat de la diòcesi és un signe fort d'esperança: «A partir de l'escolta de la Paraula, la trobada amb el Senyor i la conversió de les relacions, caminem junts per arribar més lluny. Il·luminem el present i el futur en la mesura que portem l'esperança i la llum en la mirada.»

Des de la seva ordenació episcopal i inici del ministeri, el 31 de novembre passat, el bisbe Xabier ha viscut dos mesos ben intensos de trobades, visites, entrevistes, reunions... Dos mesos que li han servit per començar a conèixer i estimar el poble que li ha estat encomanat. Encara no hi ha full de ruta, que s'haurà d'anar somiant i discernint entre tots, però sí que hi ha algunes idees molt clares que es repeteixen: «L'Església existeix per evangelitzar. Som missió i som cridats a estar en estat de conversió i missió permanent per anunciar als nostres veïns i conciutadans la força de la resurrecció de Jesucrist.» Una missió

que, per al bisbe Xabier, ha de realitzar tota l'Església, de manera sinodal, amb el convenciment que «el temps actual és el moment dels laics, és l'hora del laicat. I una prioritat del bisbe és escoltar els laics.»

EL PODCAST DEL BISBAT

El pòdcast del Bisbat. Laics i preveres del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat ens ofereixen un comentari a l'Evangeli de cada diumenge. A Instagram i YouTube.

AGENDA

Festa de Nostra Senyora de Lourdes i Jornada Mundial del Malalt. «Hem estat salvats, però només en esperança» (Rm 8,24). Dimarts 11 de febrer, el bisbe Xabier presideix l'Eucaristia de les 19 h a la parroquia de Sant Joan (Viladecans).

Curs bàsic per a portar la comunió als malalts. Dissabte 15 de febrer, segona sessió del curs bàsic, de 10 a 13.30 h, a la Casa de l'Església.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Ansari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia; santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita; beata M. Ana River, rel. germanes de la Presentació de Maria; beata Josefina Nicoli, vg., rel. congregació de la Missió i Filles de la Caritat; beat Nicolau Saggio de Longobardi, rel. PP. Minims.

4. ■ Dimarts [He 12,1-4 / Sl 21 / Mc 5,21-43]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita); sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acqua viva, prev.,

i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magín, prev., i companys, jesuïtes, mrs.; sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana; sant Josep de Leonessa, prev. caputxí.

5. ■ Dimecres [He 12,4-7.11-15 / Sl 102 / Mc 6,1-6]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dijous [He 12,18-19.21-24 / Sl 47 / Mc 6,7-13]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr.

a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Divendres [He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

8. ■ Dissabte [He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34]. Sant Jeroni Emilian (Venècia, 1486-Somasca, 1537), prev., fund. somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 6,1-2a. 3-8 / Sl 137 / 1Co 15,1-11 (o bé, més breu: 15,3-8.11) / Lc 5,1-11]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. de La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodoncistes.

La Presentació del Senyor (C)

COMENTARI

«Els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor»

A vui és una festa litúrgica que té també un caire popular que, de vegades, pot obscurir una mica el seu sentit més profund. Celebrem la Presentació de Jesús al temple com a fill primer d'acord amb el que indicava la Llei de Moisès. La presentació dels primogènits recorda l'alliberament d'Egipte. El faraó deixa marxar els hebreus quan moren els primogènits. Ens crida l'atenció que cinc vegades es digui que els pares de Jesús van complir el que ordenava la Llei del Senyor; van ser obedients a la voluntat de Déu. Destaquem també les paraules de Simeó: *Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles*. Explica el missatge de l'Epifania. Sí, Jesús és glòria d'Israel el vostre poble, però també és llum que es reveli a les nacions. És el Senyor de l'univers que es presenta al temple com diu Malaquies. Ve a purificar el seu poble, sobretot els sacerdots, de manera que oferiran al Senyor una oblatió digna perquè el Senyor ha purificat els descendents de Leví. La gran ofrena que oferim ara és el mateix Jesucrist, l'única oblatió digna, l'única agradable al Senyor. Però Simeó també adverteix que, malgrat tot, Jesús no serà acceptat per tothom: *Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda*: uns el seguiran i d'altres l'atacaran. I això també afectarà directament Maria, deixeble del Crist: *A tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima*. Ser seguidora de Jesús suposa passar per la mateixa oposició que experimentarà ell. Però no tinguem por, ens diu la carta als hebreus: *Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, i així fer-nos lliures ja que sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida*. Ell ha passat la prova del sofriment per confortar els altres que són provats. Jesús ens ha alliberat de la por, de la mort, del sofriment: ell ha passat al davant i ens ha fet lliures. Hem de ser llum per al món, com Crist ni que sigui una llum petita com les candeles de les nostres mans.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple». Ja ve, diu el Senyor de l'univers. Qui resistirà el dia de la seva arribada? Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinarà com la plata, i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblatió digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

► Salm responsorial (23)

R. El Senyor és el rei de la glòria.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així pogués ser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 2,22-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació d'ells, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'ofrir en sacrifici «un parell de tórtres o dos colomins», com diu la Llei del Senyor. Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiats per l'Esperit, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir amb ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li heu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble».

El seu pare i la seva mare estaven meravellats d'això que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: «Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts».

Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat viuda fins aleshores, als vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple, dedicada nit i dia al culte de Déu amb dejunis i oracions. Ella, doncs, que es trobava allà a la mateixa hora, donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida.

Quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

► Lectura del libro del profeta Malaquías (Mal 3,1-4)

Esto dice el Señor: «Voy a enviar a mi mensajero para que prepare el camino ante mí. De repente llegará a su santuario el Señor a quien vosotros andáis buscando; y el mensajero de la alianza en quien os regocijáis, mirad que está llegando, dice el Señor del universo. ¿Quién resistirá el día de su llegada?, ¿Quién se mantendrá en pie ante su mirada? Pues es como fuego de fundidor, como lejía de lavadero. Se sentará como fundidor que refina la plata; refinará a los levitas y los acrisolará como oro y plata, y el Señor recibirá ofrenda y oblación justas. Entonces agradará al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en tiempos pasados, como antaño».

► Salmo responsorial (23)

R. El Señor, Dios del universo, él es el Rey de la gloria.

► Lectura de la carta de los cristianos a los hebreos (Heb 2,14-18)

Lo mismo que los hijos participan de la carne y de la sangre, así también participó Jesús de nuestra carne y sangre, para aniquilar mediante la muerte al señor de la muerte, es decir, al diablo, y liberar a cuantos, por miedo a la muerte, pasaban la vida entera como esclavos. Notad que tiende una mano a los hijos de Abraham, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote misericordioso y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar los pecados del pueblo. Pues, por el hecho de haber padecido sufriendo la tentación, puede auxiliar a los que son tentados.

► Lectura del Evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo varón primogénito será consagrado al Señor», y para entregar la oblatión, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones». Había entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo estaba con él. Le había sido revelado por el Espíritu Santo que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Y cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo acostumbrado según la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel».

Su padre y su madre estaban admirados por lo que se decía del niño. Simeón los bendijo y dijo a María, su madre: «Este ha sido puesto para que muchos en Israel caigan y se levanten; y será como un signo de contradicción —y a ti misma una espada te traspasará el alma—, para que se pongan de manifiesto los pensamientos de muchos corazones».

Había también una profetisa, Ana, hija de Fanuel, de la tribu de Aser, ya muy avanzada en años. De joven había vivido siete años casada, y luego viuda hasta los ochenta y cuatro; no se apartaba del templo, sirviendo a Dios con ayunos y oraciones noche y día. Presentándose en aquel momento, alababa también a Dios y hablaba del niño a todos los que aguardaban la liberación de Jerusalén.

Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, se volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

2 de febrer de 2025

FULL EXTRA

MANS UNIDES

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

I

Compartir és la nostra major riquesa

En la Butlla *Spes non confundit* el papa Francesc ens parla dels empobrits i dels qui encara passen fam. Aquests éssers humans, germans nostres, fills i filles, no tenen el necessari per a viure i en molts països sofreixen l'exclusió i la indiferència de molts.

«És escandalós —segons el papa Francesc— que, en un món dotat d'enormes recursos, destinats en gran part als armaments, els pobres siguin “la major part [...]”, milers de milions de persones. Avui són presents en els debats polítics i econòmics internacionals, però sovint sembla que els seus problemes es plantegen com un apèndix, com una qüestió que s'afegeix gairebé per obligació o de manera perifèrica, si és que no se'ls considera un mer mal col·lateral. De fet, a l'hora de l'actuació concreta, queden sovint en l'últim lloc”. No ho oblidem: els pobres, gairebé sempre, són víctimes, no culpables» (15).

La campanya anual de Mans Unides ens recorda que **COMPARTIR ÉS LA NOSTRA RIQUESA**. No sols perquè ens fa ser més i millors humans sinó per una qüestió de justícia i com cristians de coherència amb els ensenyaments de Jesús. Animo a totes les comunitats de la nostra diòcesi a identificar-se amb els pobres i a evitar cedir a la indiferència o la desesperança. Siguem part de la solució. Podem contribuir amb un canvi en la mentalitat, en el nostre mode de vida, amb l'oració i la solidaritat que, a través d'entitats com a MANS UNIDES, facin més fàcil la vida de tantes persones. Els projectes que Mans Unides finança contribueixen al desenvolupament de famílies i a fixar població als països més desfavorits. Col·laborem amb generositat i compartim amb els que menys tenen. Ells són nosaltres.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

FES-TE SOCI COL-LABORADOR DE MANS UNIDES

c/ Armenteres 35 - 08980 Sant Feliu de Llobregat (Barcelona) - Tel. 936 327 630

santfeliu@mansunides.org www.mansunides.org

Compartir és la nostra major riquesa

Col·lecta a totes les parròquies:

Dissabte i diumenge, dies 8 i 9 de febrer

66a CAMPANYA DE MANS UNIDES

«Posa llum en el món 2024». Catedral de Sant Feliu de Llobregat

Mans Unides enceta una nova campanya contra la fam i les desigualtats al món.

La delegació de Mans Unides del nostre bisbat col·labora amb els projectes a Palestina, en la millora de la salut materno-infantil a la zona de Betlem, a Haití en la promoció de millores en les comunitats del departament del sud de l'illa i a l'Índia amb el suport de les comunitats de dones d'àlts.

Important

Aquest divendres 7 de febrer és el dia del Dejuni Voluntari per conscienciar-nos de les situacions precàries que pateixen les persones dels països empobrits.

Els propers dissabte 8 i diumenge 9 de febrer es farà a totes les esglésies la col·lecta extraordinària per a Mans Unides.

Tenim l'oportunitat de ser generosos i solidaris.

Missatge del Sant Pare

El papa Francesc és plenament conscient que, en un món cada vegada més contaminat i més malgastador, cal plantejar a nivell global l'Economia de Compartir la Prosperitat.

Una economia que, abans de tot, promou la cura de la creació a la

nostra casa comuna, al servei de la persona, sobretot les més fràgils i vulnerables.

Que s'oposa a la proliferació d'armes, la cultura del rebuig i la indiferència, que les bases de la mentalitat dominant no es tornin pedres angulars.

Que reconegui el treball segur i digne, sobretot per a les dones. Que creï riquesa per a tots equitativament.

Que les finances siguin aliades de l'economia real i del treball digne. I les despeses mundials no es basin en el dret a tenir tot allò que podem comprar, sinó a tenir allò que necessitem nosaltres, que és el mateix que necessita tota la humanitat: pa, salut, habitatge, feina, treball, dignitat, respecte per la vida naixent, drets fonamentals, justícia social, i promoció de la cultura pròpia.

Una economia ètica i oberta a la transcendència, perquè una economia que no es comparteix és una economia incompleta, perquè cal basar-la al missatge de l'Evangeli, «benaurats els pobres, d'ells és el Regne dels Cels».

Aquest és l'ideari de Mans Unides des de fa 66 anys.

Cal recordar que Mans Unides és present com a membre de ple dret, als fòrums internacionals. Ha estat en audiència privada amb el Papa i en reu-

nions de la Conferència Episcopal Espanyola. Forma part de l'Agenda 2030 a través dels Objectius pel Desenvolupament Sostenible (ODS). Treballa amb organismes que promouen la justícia social en tots els àmbits.

En aquesta campanya el lema és «Compartir és la nostra major riquesa». Els pobres són la riquesa de l'Església. Perquè ens permet compartir allò que tots necessitem.

Què és Mans Unides?

Mans Unides és una ONG catòlica, de voluntaris, que des del 1959 lluita contra la fam, la misèria i l'explotació que ofeguen els països més empobrits, on milions d'éssers humans ni tan sols tenen cobertes les seves necessitats bàsiques.

En aquest temps, l'acció de Mans Unides ha permès salvar moltes vides i millorar la situació de milions de persones, a 75 països d'Àsia, Àfrica, Amèrica i Oceania.

Com actua?

Al Tercer Món, Mans Unides finança projectes de desenvolupament comunitari sorgits de la iniciativa de les mateixes poblacions locals: creació d'hospitals i escoles, construcció d'habitatges, producció d'aliments, protecció del medi ambient, accés a

l'aigua potable, l'energia i altres recursos bàsics, etc.

Els diners arriben directament al seu destí sense passar per cap intermediari. Mans Unides audita els seus comptes, supervisa els progressos dels projectes i publica cada any una Memòria de realitzacions, a fi de donar la màxima transparència a la seva actuació.

Aquests documents es poden consultar a www.mansunides.org

Al nostre país, Mans Unides informa i sensibilitza la població i les institucions públiques, a fi de contribuir a impulsar un esperit col·lectiu de solidaritat, del qual sorgeixen iniciatives efectives en la lluita contra la fam i la pobresa.

Com es finança?

Per tal d'assolir els seus objectius, Mans Unides compta amb la col·laboració desinteressada de persones, parròquies, comunitats religioses, escoles, institucions, mitjans de comunicació, empreses, fundacions, entitats cíviques i altres col·lectius.

És la societat civil qui fa possible la tasca humanitària de Mans Unides tot aportant la major part dels recursos de l'entitat (42,5 milions d'euros el 2023). Altres fons provenen d'institucions públiques (prop de 4,3 milions d'euros).

Donatius a les delegacions de Mans Unides o en aquest compte bancari

"la Caixa" ES78-2100-5731-7602-0018-5880

Els donatius a Mans Unides donen dret a la deducció fiscal corresponent, amb els límits legals establerts.

Correu electrònic:

santfeliu@mansunides.org

Més informació:

<https://www.mansunides.org/delegacion/sant-feliu-llobregat>

Projectes 2025: Dona i ecologia

Mans Unides s'ho ha pres seriosament. Milers de persones anònimes col·laboren econòmicament: socis, empreses, entitats oficials o privades, donacions de llegats o herències, voluntaris que organitzen activitats com diversos certàmens de música, exposicions, xerrades formatives a centres educatius, caminades solidàries, mercadets solidaris. I el tradicional Sopar de la Fam.

Perquè la conscienciació de la societat sobre les desigualtats d'arreu del món és una tasca important que Mans Unides du a terme.

Sopar de la Fam a Vallirana

Donació de material escolar als afectats per Dana a València

«Compartir és la nostra major riquesa»

Amb aquest lema, Mans Unides enceta la 66a Campanya contra la Fam el 2025 per minvar les desigualtats entre els països del nord i els del sud.

Com a línia d'actuació es proposa portar a terme alguns dels Objectius pel Desenvolupament Solidari de l'Agenda 2030, a través de projectes de salut, educació, alimentació, empoderament de la dona, ecologia, justícia social. Tot plegat per reduir les desigualtats entre els països del nord i els del sud.

Països del Sud

Als països del Sud és on el canvi climàtic avança més ràpid. Els seus habitants són qui menys provoquen aquest canvi i qui més pateixen les conseqüències. Sobretot la dona.

Equador

Pel que fa a l'Equador, la Federació d'Organitzacions del Moviment Indígena de Quimiag, millorarà el sol productiu per fomentar el conreu de productes locals i potenciar cooperatives gestionades per dones que obtindran un benefici econòmic. S'organitzen campanyes educatives a favor de la igualtat de gènere.

Mauritània

Pel que fa a Mauritània, Adepa, l'Associació per la pesca artesanal, reforça les flotes pesqueres locals artesanals per fer front a la devastació dels pesquers industrials que han provocat la desertització del fons marí. Les dones, acompanyades per Mans Unides, gestionen les decisions en cooperatives.

Índia

A l'Índia, el 64% de les persones viuen en zones rurals. L'agricultura representa el 18% del PIB. Segons la FAO viuen 216 milions de persones pobres. La sequera, l'augment de la temperatura, la manca de recursos, l'escassetat d'alternatives per generar ingressos, la dificultat de comercialització i transport en zones rurals, dificulten enormement les possibilitats dels seus habitants.

Betlem (Palestina)

A Palestina, a Betlem, durant aquest Nadal Mans Unides ha organitzat un projecte especial de recaptació solidari per donar suport a la salut materno-infantil, a través d'una clínica mòbil que fa possible la salut reproductiva de la dona i el seguiment dels embarassos a termini, les cures i alimentació materno-infantil. Tot això enmig de les condicions d'inestabilitat en les quals es troba la zona.

Compartir es nuestra mayor riqueza

Colecta en todas las parroquias:

Sábado y domingo, días 8 y 9 de febrero

66.ª CAMPAÑA DE MANOS UNIDAS

¿Qué es Manos Unidas?

Manos Unidas es una ONG católica, de voluntarios, que desde 1959 lucha contra el hambre, la miseria y la explotación que ahogan a los países más empobrecidos, donde millones de seres humanos ni siquiera tienen cubiertas sus necesidades básicas.

En este tiempo, la acción de Manos Unidas ha permitido salvar muchas vidas y mejorar la situación de millones de personas en 75 países de Asia, África, América y Oceanía.

¿Cómo actúa?

En el Tercer Mundo, Manos Unidas financia proyectos de desarrollo comunitario surgidos de la iniciativa de las propias poblaciones locales: creación de hospitales y escuelas, construcción de viviendas, protección del medio ambiente, producción de alimentos, acceso al agua potable, la energía y otros recursos básicos, etc.

El dinero llega directamente a su destino sin pasar por ningún intermediario. Manos Unidas audita sus

cuentas, supervisa los progresos de los proyectos y publica cada año una Memoria de realizaciones a fin de dar la máxima transparencia a su actuación.

Estos documentos se pueden consultar en:
www.manosunidas.org

En nuestro país, Manos Unidas informa y sensibiliza a la población y a las instituciones públicas a fin de contribuir a impulsar un espíritu colectivo de solidaridad, del cual surjan iniciativas efectivas en la lucha contra el hambre y la pobreza.

¿Cómo se financia?

Para conseguir sus objetivos, Manos Unidas cuenta con la colaboración desinteresada de personas, parroquias, comunidades religiosas, escuelas, instituciones, medios de comunicación, empresas, fundaciones, entidades cívicas y otros colectivos.

Es la sociedad civil quien hace posible la labor humanitaria de Manos Unidas aportando la mayor parte de los recursos de la entidad (42,5 millones de euros en 2023). Otros fondos provienen de las instituciones públicas (cerca de 4,3 millones).

Proyectos 2025: Mujer y ecología

«Compartir es nuestra mayor riqueza»

Con este lema, Manos Unidas comienza la 66.ª Campaña contra el Hambre en el 2025 para reducir las desigualdades entre los países del norte y los del sur.

Como línea de actuación se propone llevar a cabo algunos de los Objetivos para el Desarrollo Solidario de la Agenda 2030, a través de proyectos de sanidad, educación, alimentación, empoderamiento de la mujer, ecología, justicia social. Todo para reducir las desigualdades entre los países del norte y los del sur.

Países del Sur

Es en los países del Sur donde el cambio climático avanza más rápido.

Sus habitantes son quienes menos provocan ese cambio y quienes más sufren las consecuencias. Sobre todo la mujer.

Ecuador

En cuanto a Ecuador, la Federación de Organizaciones del Movimiento Indígena de Quimiag, mejorará el suelo productivo para fomentar el cultivo de productos locales y potenciar cooperativas gestionadas por mujeres que obtendrán un beneficio económico. Se organizan campañas educativas en favor de la igualdad de género.

India

En la India, el 64% de las personas viven en zonas rurales. La agricultura representa el 18% del PIB. Según la FAO viven 216 millones de pobres.

La sequía, el aumento de la temperatura, la carencia de recursos, la escasez de alternativas para generar ingresos, la dificultad de comercialización y transporte en las zonas rurales, dificultan enormemente las posibilidades de sus habitantes.

Mauritania

En cuanto a Mauritania, Adepa, la Asociación por la pesca artesanal, refuerza las flotas pesqueras locales artesanales para hacer frente a la devastación de los pesqueros industriales que han provocado la desertización del fondo marino. Las mujeres, acompañadas por Manos Unidas, gestionan sus decisiones en cooperativas.

Belén (Palestina)

En Palestina, en Belén, durante estas Navidades Manos Unidas ha organizado un proyecto especial de recaudación solidario para apoyar la salud materno-infantil, a través de una clínica móvil que hace posible la salud reproductiva de la mujer y el seguimiento de los embarazos a plazo, los cuidados y alimentación materno-infantil. Todo esto en medio de las condiciones de inestabilidad en las que se encuentra la zona.